

In gesprek met instructeur / hond

Naam: Marco van het Hul
Leeftijd: 41 jaar
KNPV lid sinds: 1994
Getrouwd: Ja / 2 kinderen, jongens
Beroep: Instructeur / hondengeleider Trigion Beveiliging
Hobby's: Fotograferen, websites bijhouden en uiteraard hondensport

Hoe, waar en wanneer ben jij met de hondendressuur in aanraking gekomen?

Marco: "Door mijn pa en broers, dat was in de begin jaren zeventig. Ik was toen erg jong en vond het altijd geweldig om mee te gaan. Ik wilde altijd graag een hond om mee te trainen maar mijn vader vond 1 hond voldoende bij huis. Begin jaren 90 ben ik verhuisd naar Utrecht om daar te gaan werken in de beveiliging. Ik heb destijds direct bij mijn leidinggevende aangegeven dat ik graag hondengeleider wilde worden. Kort daarna was er een vacature en ik kon aan de slag met een dienst hond. Na ongeveer 2 jaar te hebben gewoond buiten mijn geboorte plaats Zwolle, wilde ik weer graag terug naar Zwolle. Ik heb overplaatsing aangevraagd en dit kwam redelijk snel rond. Ik heb me gelijk weer aangemeld bij de club in Zwolle om daar te gaan trainen met mijn stamboom Mechelaar Frieda's Home Kay. Deze hond kreeg vlak voor zijn keuring een hartstilstand tijdens de training, was erg jammer".

Inmiddels heb je heel wat honden "in je handen" gehad, hoe kijk je daar op terug?

Marco: "Ik heb tot nu toe een Hollander afgericht, stamboom Mechelaars en kruisingen. Na Frieda's Home Kay was mijn tweede hond ook een stamboom Mechelaar, Tango. Deze heb ik afgericht in Zwolle. Met deze hond ging ik voor de keuring maar hij werd helaas weggejaagd bij het stokstellen. Tango was best wel een goede hond maar met deze hond moest je er alles uithalen... wat hij niet kent, vreemde situaties, daar voelde hij zich niet prettig bij. Ik had besloten om deze hond naar Amerika te doen bij een vriend van mij die hem wilde gebruiken voor dekkingen. Begin 2000 ging ik met Tino Kleine Schaars naar Amerika. Wij zijn op bezoek gegaan bij de kennel waar Tango huisde. Tino

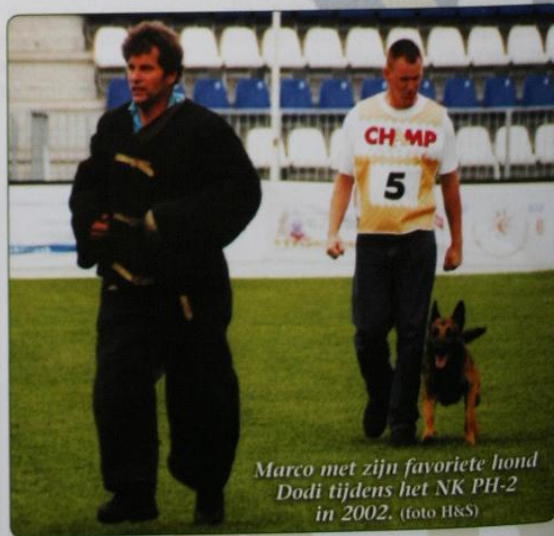
vroeg me toen waarom ik de hond niet opnieuw zou voorbrengen. Ik had nooit bij deze mogelijkheid stilgestaan en had zoiets van 'waarom ook eigenlijk niet'. Met veel variaties in het trainen werd deze hond sterker en sterker. Ik heb de keuring PH-1 aangevraagd en wij behaalden een mooi score van 437.5 punten. In diezelfde week bracht ik ook Dodi, een x MH, voor de PH-1 keuring met 439 punten. Ik heb Tango aan Tino gegeven die vervolgens met deze hond tweemaal op de NK in Den Bosch stond, PH-2 2e plaats en Object 2e plaats. Ik behaalde met Dodi een score PH-2 met 454 punten en in hetzelfde jaar won ik de selectie, dus op naar Den Bosch.

Tino had nog een hond in zijn kennel liggen, Smokie een x- Hollandse Herder. Ik was erg gecharmeerd van deze hond, Tino zei: "niem die hond moar ret oe der moar met". Met Smokie scoorde ik PH-1 440, op naar Den Bosch. Later dat jaar, november 2003, kreeg ik een uitnodiging voor een oefendag in het teken van het afscheid van de helper Cees Visser. ... een hartstilstand, de 2e keer dat ik dit moet meemaken. Niet alleen vervelend voor mij maar zeker ook voor Cees. Op hem stelde ik Smokie en het was zijn afscheidsfeestje. Smokie was mijn dienst hond... dus ik had ook geen dienst hond meer.

Gelukkig zijn er vrienden die als je ze nodig hebt er ook voor je zijn: Tino had Tango nog en die zei neem Tango maar weer terug dus even snel een toetsing draaien en ik had weer een dienst hond, zo gezegd zo gedaan. Ik had Tango nog geen 2 weken in mijn kennel liggen en hij begon vreselijk over te geven, gelijk naar de dierenarts, na onderzoek bleek hij maagkanker te heb-

ben, dus een einde aan zijn leven maken was helaas noodzakelijk. Gelukkig had ik nog een jonge hond genaamd Vegas achter de hand daar heb ik een keuring bij de Bond voor de Diensthond meegedraaid en ik kon hem dus inzetten als mijn dienst hond. Met Vegas scoorde ik een jaar later PH-1 439 punten en na loting kon ik met hem naar Den Bosch, beetje pech want 2 weken voor Den Bosch liep hij tegen een boom en heeft hij 2 maanden niet fatsoenlijk kunnen lopen, naar Den Bosch gaan kon ik vergeten, ach ja soms heb je wel eens pech, pfff.

Mijn broer was in het bezit van een jonge Dodi, een broer van Vegas genaamd Sem, deze hond had inmiddels al 3 baasjes gehad. Op een avond kreeg ik een telefoontje van hem dat hij 's middags in het ziekenhuis was geweest om zijn hand en been te laten verzorgen nadat hij was gebeten door Sem. Hij wilde niet meer verder met deze hond en vroeg mij te helpen naar een oplossing. Ik wist dat dit een hele goede hond was en ben met deze hond aan het oefenen gegaan. Ik moet zeggen dat ik op dit moment van mening ben nooit meer een oudere hond te nemen want een goede basis leggen voor een politiehond is toch zeer belangrijk, maar dit terzijde. Ik behaalde met deze hond het PH-1 certificaat 413

Marco met zijn favoriete hond Dodi tijdens het NK PH-2 in 2002. (foto H&S)